FOTO | JOSINE VOOGT

ED RUS, OOMS BOUW & ONTWIKKELING: “ONGEVEER MIJN HELE WERKENDE LEVEN IS BIJ OOMS GEWEEST”

Sinds hij zich kan herinneren, kwam uitvoerder Ed Rus al bij Ooms over de vloer. Zijn vader was er chauffeur. Als klein jongetje mocht hij vaak mee en liep hij rond te stappen op alle werkplaatsen. Niet zo gek dat hij er uiteindelijk zelf ook kwam te werken. Na 47 trouwe dienstjaren heeft hij besloten dat het tijd is om te stoppen. Een moeilijke beslissing, maar dit gesprek ziet hij als een verzilvering van die mooie tijd.

In 1913 start Jan Ooms een metselbedrijf in het Noord-Hollandse Avenhorn. Het eerste project is een eigen woonhuis in Grosthuizen. Deze woning is nog steeds eigendom van de familie. Als snel breidde Jan de werkzaamheden uit tot het aanleggen van fietspaden en wegen. Rus kent de geschiedenis uit zijn hoofd. “Als een van de eersten haalde Ooms teerslakken uit Duitsland om te gebruiken als fundering voor wegen.” Van vader op zoon werd er steeds verder uitgebreid tot een innovatief wegenbouwbedrijf. In de jaren zeventig kwam daar woningbouw bij.

Buurman als hoofduitvoerder

“Mijn vader heeft veertig jaar bij dit bedrijf gewerkt. Eerst als chauffeur van teerwagens en later reed hij met kiepwagens. Ik woonde met mijn ouders in het allereerste huis van Ooms, voor de oude timmerwerkplaats. Mijn buurman was er hoofduitvoerder. Het was vanzelfsprekend dat ik daar ging werken. In 1975 ben ik officieel begonnen als betonbekisting timmerman.”

Vanaf het moment dat Rus als kind op de werkplaats speelde, heeft hij alle ontwikkelingen binnen het bedrijf meegemaakt. De gloriejaren waarin Ooms altijd op zoek was naar verbeteringen op het gebied van wegenbouw, maar later ook in de woningbouw tak. Rus somt enthousiast op: “We begonnen met het bouwen van loodsen, hallen en bedrijfsgebouwen. Later kregen we een eigen bouwafdeling. In de jaren ‘80 bouwden we huizen van hout, supergeïsoleerd. Deense receptuur heette dat. We maakten het hele huis zelf. We werden eerst uitgelachen, een wegenbouwer die huizen ging bouwen? Nou, we hebben er zeker dertig jaar lang de wind in de zeilen gehad. Vervolgens gingen we drijvende woningen bouwen. Daar ben ik ook bij betrokken geweest, een hoogtepunt.”

Altijd innovatief

Een moeilijke periode waren de crisisjaren. “In 2008 hebben we de tak wegenbouw afgestoten. Eigenlijk waren we terug bij het begin, Ooms was weer een bedrijf gericht op woningbouw. Maar dit bedrijf is in al die jaren altijd innovatief geweest. Dat is een heel sterk kenmerk. De huidige directeur Piet Jan heeft toen het stokje van zijn vader overgenomen.”

Ooms komt er goed uit. Het bedrijf richt zich op woningen, gebouwen en utiliteitsgebouwen, zoals scholen. Iets waar Rus zich mee bezighoudt. “Dat zijn bijzondere projecten. Ik ben nu bezig met een school in Wormermeer. Ik spreek het bouwteam en de opdrachtgever wekelijks, soms dagelijks. Elke veertien dagen zie ik de architect. Dan ben ik echt trots dat het zo goed lukt met alle betrokken partijen, dat iedereen tevreden is. Dat doen we met een heel team.

Het werken gaat altijd prettig hier. Dat geeft voldoening. Er gaat ook weleens iets mis, dat gebeurt overal. Tegenwoordig heb je dagelijks contact via internet. Heel anders dan vroeger, dan keek je op als je een fax kreeg. Nu heb je zulke directe lijnen. Elke maand is er een uitvoerdersvergadering. Dan bespreken we alle zaken, ook dingen die soms niet lekker lopen.”

‘Afwisselend werk’

Werken in de bouw is volgens Rus het mooiste wat er is. Dat niet iedereen daar zo over denkt, heeft hij al vroeg ervaren. “Toen ik net in de bouw werkte, zei de moeder van mijn toenmalig vriendinnetje: ‘Oh, ben je timmerman. Nou ja, die moeten er ook zijn’. Pas later als uitvoerder besefte ik wat verschrikkelijk het is dat mensen daarop neer kijken. Daar klopt helemaal niets van. Het is altijd anders. Je hebt de seizoenen, je hebt goed en slecht weer. De ene keer werk je binnen, dan weer buiten met afwisselende collega’s. Die contrasten maken het bijzonder.”

Op 1 augustus, met de bouwvak, gaat Ed Rus met pensioen. “Eerlijk? Ik zie er best een beetje tegenop. Dat je geen deel meer uitmaakt van een team, met alle dagelijkse zaken die daarbij horen. Het gaat ook allemaal zo lekker. Dat valt straks weg. Dat is wel een dingetje. Ik praat niet over een carrière bij Ooms, maar over mijn leven bij Ooms. ‘Doe je nog één school, Ed?’, vragen ze dan. Dat streelt, maar ik heb toch besloten te stoppen. Ik sluit het nu op een mooie manier af. En dit gesprek is daar onderdeel van.”

“Mijn vader reed met kiepwagens”